

tidligere, nu, efter at den nye Lov er kommen; thi naar det er samme Skjelde, Mafferne skulle bindes over, og Idet er de samme Maffestørrelser, saa maa de Vaad, der vare lovlige i Fjor, ogsaa vare det i Aar. Men den tidligere Kontrol har maaffe nok set gjennem Fingre med, at de strammede Mafferne, men nu, efter at Loven er vedtagen, gaar maaffe den nye Kontrollør noget strengere til den anden Side og siger, de maa slet ikke strammes. Det er uheldigt, for saa efter at den nye Lov er kommen i Kraft, og det er uheldigt, naar man vil lægge Skylden herfor alene over paa Ordføreren for denne, da han i saa Henseende har været enig med hele Udvalget. Man har nemlig brugt dette i Agitationens Tjeneste mange forskjellige Steder omkring og sagt, at jeg var Skyld i, at de mange Fiskere vare tagne i at fiske med ulovlig Vaad. Det er endogsaa blevet skrevet fra Hanherrederne, at Folkethingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds var Skyld i den store Ulykke, at de mange Vaad i Limfjorden ere blevne kasserede.

Da jeg nu har Ordet i Anledning af Fiskeriet, vil jeg minde den høitærede Regjering om, at da vi i 1880 behandlede Lovforslaget om Fiskeri og navnlig for Limfjorden, var hele Udvalget enigt om, at det var paa Tiden at ophæve disse gamle Rettigheder, som findes ved Limfjorden, navnlig de saakaldte matrikulerede Bundstader, saaledes at Fiskeriet egentlig blev Fiskernes. Saavidt jeg erindrer — jeg kan for Resten se det her i Anmærkningerne — faar Staten i Indtægt heraf kun en Ubetydelighed af lidt over 1.900 Kr., og det kan ikke nægtes, at det er en stor Ulempe for Fiskerne, at de skulle respektere disse gamle Rettigheder. Det er jo saa, at en Del af Lodseierne, som eie disse Rettigheder, slet ikke bruge dem, og at nogle af dem desuagtet forbyde Fiskerne at komme paa deres Rettigheder. Det var altsaa paa Tide, at Regjeringen og Finantsudvalget tog den Henstilling til Følge, som hele Fiskeriudvalget var enigt om i 1880. Det kan være, at det Forhold eksisterer i enkelte andre Fiskebænde end Limfjorden, men det er dog væsentlig der.

Med Hensyn til det af den høitærede Finantsminister i Aar paa Finantsloven opførte Beløb af 100,000 Kr., som han mener, at han mulig vil faae ind af Østersregaleet i Limfjorden, vil jeg spørge, om det virkelig ogsaa er heldigt, at Regjeringen beholder dette Regale, om det ikke var heldigere, om man overlod det til Omegnens Fiskere at fiske disse Østers, selvfølgelig under Kontrol af Staten. Det fore-

kommer mig, at man har faaet den Bære fra de tidligere Forpagtere, at dette ikke er heldigt, at bortforpagte dette Fiskeri. Vel har det viist sig, at Staten fik en Indtægt i nogle Aar, men derefter har Fiskeriet nu hvilet i flere Aar, fordi vedkommende Forpagtere selvfølgelig ikke havde Interesse i Andet, end at faae saa store Indtægter som mulig i de Aar, de havde Forpagtningen, hvorved altsaa Fiskeriet blev ødelagt. Derimod ville de omkringboende Fiskere altid have Interesse i at bevare dette Fiskeri, og det forekommer mig, at naar der blev udøvet den fornødne Kontrol fra Statens Side, kunde man overlade dette Fiskeri til vedkommende Fiskere omkring Limfjorden. Jeg henstiller dette til den høitærede Finantsminister og det ærede Finantsudvalg. Der er talt saa meget om Husmandspræmier, og navnlig hørte vi i Gaar det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) fremhæve de Udtalelser, der ere fremkomne paa det i Aarhus afholdte Delegeretmøde for de samvirkende Landboforeninger, der gif ud paa, at vi ikke skulde præmiere længere, men yde Understøttelse til stræbsomme Mænd, der ville fremad, navnlig de, der maatte slide haardt baade Nat og Dag. Jeg er ikke enig i den Opfattelse. Det kan gerne være, at denne Tanke kom frem fra Flertallet af dem, der havde Ordet ved Mødet i Aarhus; men det er nu saaledes ved disse Delegeretmøder, at den færreste Del af Medlemmerne tage Ordet, og jeg for mit Vedkommende vil sige, at jeg tror, det er et farligt Princip at komme ind paa at yde Understøttelse til stræbsomme Husmænd, thi vi komme da ogsaa til at yde Understøttelse til stræbsomme Arbejdere og Haandværkere og forøvrigt ogsaa til de større Jordbrugere, fordi disse undertiden ere ligesaa dygtige Mænd og kunne slide ligesaa smaat i det som Husmændene. Jeg tror som sagt, det er farligt at give direkte Understøttelse til Husmænd. Jeg tror, man er kommen til at raade for meget derpaa, og jeg tvivler paa, at alle de Fordringer, der herefter ville blive stillede i den Retning, ville kunne opfyldes. Jeg tror, det er paa Tide, at man siger, at man vil gjøre Alt for at hjælpe en sund og god Husmandsstand i Landet, ikke ved direkte Statsstuds, men ved Veiledning og Præmier og maaffe paa andre Maader ved Udbredelse af Oplysning blandt Arbejderne, men derimod tror jeg, det vil være et farligt Princip at give direkte Understøttelse til Husmænd, som vise Flid og Stræbsomhed. Vil man gjøre Noget for, at der kan opvoxe en blomstrende Hus-